

Sygn. akt VIII Cz 519/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Krawczyk (spr.),

Sędziowie SO Włodzimierz Jasiński, SO Małgorzata Kończal

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela C. G.

przeciwko małżonkowi dłużnika K. D.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na **postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu**

z dnia 27 czerwca 2013 r.

sygn. akt I Co 1760/13

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek wierzyciela C. G. o nadania klauzuli wykonalności wyrokowi tego Sądu z dnia 26 lipca 2012 r. I C 786/12 także przeciwko małżonkowi dłużniczki B. D.- K. D., albowiem wierzyciel wbrew wymogowi z art. 787 k.p.c. nie wykazał dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużniczki.

Wierzyciel złożył zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając naruszenie art. 787 k.p.c. Wskazał, że z zeznań samego K. D. w sprawie I C 786/12 wynikało, że był pełnomocnikiem B. D. a obecnie przejął majątek firmy i prowadzi ją pod tą samą nazwą, zaś zeznania te, utrwalone w formie protokołu sądowego jego zdaniem odpowiadają pojęciu dokumentu urzędowego (art. 244 k.p.c.). Wniósł o zmianę postanowienia i uwzględnienie jego wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Wbrew stanowisku skarżącego, protokół z rozprawy sądowej obejmujący zeznania świadka będącego małżonkiem dłużnika, z których wynika, że wyrażał zgodę na dokonanie czynności będącej źródłem roszczenia, nie jest dokumentem o jakim mowa w art. 787 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem „tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim sąd nada klauzulę wykonalności także przeciwko jej małżonkowi z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową, jeżeli wierzyciel wykaże

dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała na skutek czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika”. Chodzi więc o taki dokument, na podstawie którego treści można przyjąć, że małżonek dłużnika wyraził zgodę na zaciągnięcie zobowiązań wobec określonego wierzyciela. Zgodnie z dominującym poglądem, w każdym przypadku musi być to oświadczenie pochodzące od dłużnika, i co istotne mające postać oświadczenia woli. Nie sposób zaś za takie uznać zeznań złożonych w toku procesu przeciwko dłużnikowi, gdyż nie stanowią one oświadczenia zmierzającego do wywołania skutków prawnych, a jedynie relację o faktach (oświadczenie wiedzy).

Należy zgodzić się ze stwierdzeniem Sądu Najwyższego zawartym w uzasadnieniu uchwały z dnia 18 marca 2011 r. (III CZP 117/10, OSNC 2011 r. nr 11 poz. 120), iż „wynikający z art. 787 k.p.c. nakaz wykazania zgody małżonka dłużnika dokumentem wyłącza możliwość jej dowodzenia takimi środkami dowodowymi jak zeznania świadków lub przesłuchanie stron”. Do takiego skutku prowadziłyby natomiast powołanie w postępowaniu klauzulowym protokołu z zeznań świadka złożonych w postępowaniu rozpoznawczym, dowodzących, że istotnie konkretna czynność została dokonana za zgodą małżonka dłużnika.

Dokument powołany przez wierzyciela nie spełnia więc wymogów przewidzianych w art. 787 k.p.c. a tym samym nie jest wystarczający do uwzględnienia wniosku. Dlatego też Sąd Okręgowy postanowił jak w sentencji (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).